

gennemført. Jeg beklager imidlertid i allerhøjeste Grad, at man ikke kunde gaa med til det Forslag, vi har fremsat angaaende Statens Hjælp til Opførelse af Bygninger. Der er ingen Tvivl om, at inden ret længe vil man forstaa, at det er den rigtige Vej, vi har anbefalet.

Den konservative Ordfører (Ulrich) anbefalede varmt dette Lovforslag, men udtrykte sin Beklagelse over, at vi havde ønsket kun at fastsætte Nedskrivningen for eet Aar ad Gangen; vi vilde nok gaa med til de 30 pCt., men kun for indeværende Aar. Dertil vil jeg sige, at det er jo netop en stor Fordel, at Rigsdagen stadig kan have Haand i Hanke med, hvor store Tilskud der skal gives til Opførelse af Bygninger. Vi kan maaske til næste Aar gaa ned til 25 pCt. og til næste Aar igen maaske til 20 pCt. Det er efter min Mening i højeste Grad beklageligt, at man ikke har kunnet gaa med til dette Forslag, jeg tror absolut, det vil være det bedste, og hvis der en Mulighed derfor, om ikke her, saa i det andet høje Ting, forekommer det mig, at der var Grund til at overveje endnu en Gang, om det alligevel ikke er den Vej, vi skal ud. Hvis man kommer til at indse, at man er gaaet med til noget, som ikke er helt rigtigt, maa man dog søge at forbedre det, selv om det er i den allersidste Time. Det er i Virkeligheden et farligt Præcedens, vi her kommer ind paa. Vi er naturligvis alle enige om, at der skal en Statshjælp til, og det har vi ogsaa anbefalet, men hvad betyder det i økonomisk Henseende? Jeg har udtalt, at man kunde tænke sig, at der efter disse Love i Løbet af en Aarrække blev oprettet ca. 10 000 Brug. Det er jo ikke noget ringe Antal. Det ærede Medlem fra Løjre (N. Frederiksen) sagde ganske vist ved Sagens første Behandling, at det var ikke noget, vi skulde meget højere op; men lad os nu foreløbig holde os til de 10 000 og se, hvad det økonomisk kommer til at betyde for Staten. Lad os, for ikke at regne for højt, antage, at det nu koster 15 000 Kr. at opføre de Bygninger, som det i 1914 kostede 6 000 Kr. at opføre. Den vedkommende skal da selv betale $\frac{1}{10}$ af disse 15 000 Kr., altsaa 1 500 Kr., og vi er da nede paa 13 500 Kr., som skal gives i Statslaan for hvert af de 10 000 Brug. Det bliver 135 Mill. Kr., og af disse giver man de 75 Mill. Kr. rentefrit ud i al Fremtid. Man vil forstaa, og det vil vist det ærede Medlem fra Løjre ogsaa forstaa, at selv om der kun bliver Tale om

10 000 Brug, vil det komme til at dreje sig om meget store Summer fra Statens Side. Det er i Virkeligheden mægtige Beløb, der skal gives i Statslaan, uden at man faar en eneste rød Øre i Rente deraf. Jeg er derfor i højeste Grad betænkelig ved den foreslaaede Affattelse, og hvis der, som sagt, er Mulighed for en Ændring, saa at man kommer ind paa vor Tankegang, tror jeg, det vilde være meget heldigt.

Ordføreren (Hauge): Det ærede 6te Medlem for Præstø Amt (Ulrich) gentog paa ny, at der kunde blive Tale om, at Rigmænd kunde komme i Betragtning i stor Udstrækning, hvis man ikke vedtog det Ændringsforslag, som nu er stillet under Nr. 2. Jeg vil ikke benægte Muligheden af, at der kan komme en eller anden Pengemand, som ikke behøver Statslaan, og begære et saadant Laan, men jeg tror ikke, det vilde ske i nogen nævneværdig Udstrækning, thi hvad skulde egentlig bevirke, at Folk med mange Penge pludselig fandt paa at ville blive Husmænd? Det er dog ikke en saa eftertragtet Stilling at være Husmand, at Folk med mange Penge skulde gaa til Staten og søge et mindre Laan — det er jo mindre Laan, der er Tale om — for at faa bygget paa en Jordlod paa 8—10 Tdr. Land. De skaffer sig virkelig helt andre Bygninger end saadanne, som kan opføres ved Hjælp af disse Statsmidler. Jeg spurgte forleden Dag forgæves det ærede Medlem, hvad der egentlig skulde bevirke, at Folk med mange Penge i større Udstrækning skulde give sig til at søge Statslaan for at faa opført saadanne Huse som dem, her er Tale om. Der er jo nemlig fastsat bestemte Regler i Lovforslaget mod Spekulation, og det er i § 9 fastslaaet, at de paagældende selv skal bo paa og drive Jordloden. Men for at der ikke skal komme mere Diskussion ud af den Ting, har vi altsaa stillet vort Ændringsforslag, og dermed har vi fjernet enhver Mulighed for, at Folk, som ikke burde komme i Betragtning, kan komme i Betragtning.

Det af Mindretallet stillede Ændringsforslag maa jeg fraraade Tinget at vedtage, og navnlig maa jeg fraraade, at man vedtager Bestemmelsen om, at de vedkommende Ansøgere om Jord skal fremlægge Bevis for at have været beskæftigede ved Landbruget i mindst 4 Aar efter det fyldte 18de Aar. De tre øvrige Partier har været enige om, at der ingen Grund er til